FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen i utökad sammansättning)

den 4 februari 2004 *

I mål T-14/00,

Coöperatieve Aan- en Verkoopvereniging Ulestraten, Schimmert en Hulsberg BA, Ulestraten (Nederländerna), samt 143 andra sökanden vars namn återfinns i bilagan till detta beslut, inledningsvis företrädda av advokaten G. van der Wal, därefter av advokaten L. Parret, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Konungariket Nederländerna, inledningsvis företrätt av M. Fierstra, därefter av H. G. Sevenster, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

* Rättegångsspråk: nederländska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av H. Speyart och G. Rozet, därefter av M. Rozet och H. van Vliet, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om partiell ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/705/EG av den 20 juli 1999 om statligt stöd från Nederländerna till förmån för 633 nederländska bensinstationer utefter den tyska gränsen (EGT L 280, s. 87),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung, samt domarna V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Vilaras och N.J. Forwood,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Faktiska omständigheter och förfarande

1 Genom beslut 1999/705/EG av den 20 juli 1999 om statligt stöd från Nederländerna till förmån för 633 nederländska bensinstationer utefter den tyska gränsen (EGT L 280, s. 87, nedan kallat beslutet) förklarade kommissionen de stöd som Konungariket Nederländerna beviljat 450 nederländska bensinstationer oförenliga med den gemensamma marknaden och med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EGT L 1, 1994, s. 3) och föreskrev att de stöd som redan beviljats skulle återkrävas. Bland de bensinstationer som namnges och som avses i beslutet återfinns bland annat Borrekuil BV, med säte i Beek (Nederländerna) samt sökandena.

2 Borrekuil, företrätt av advokaten P.W.A.M. van Roy, har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 september 1999, väckt talan mot beslutet. Målet registrerades under nr T-211/99.

3 Genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 december 1999, anförde kommissionen en invändning om rättegångshinder mot denna talan med stöd av artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler. Borrekuils yttranden över denna invändning inkom den 3 respektive den 9 februari 2000.

4 Sökandena har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 januari 2000, med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG väckt förevarande talan. Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara beslutet, i varje fall i den del beslutet avser sökandena.

5 Det skriftliga förfarandet i målen T-211/99 och T-14/00 vilandeförklarades mellan den 9 mars 2000 och den 13 juni 2002 i väntan på att domstolen skulle avgöra det parallella målet C-382/99, Nederländerna mot kommissionen.

6 Genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 1 mars 2000, ansökte Konungariket Nederländerna om att få intervenera i förevarande mål till stöd för sökandenas yrkanden. Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning i utökad sammansättning biföll ansökan.

7 Genom handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 juni 2000, ansökte även Borrekuil om att få intervenera i förevarande mål till stöd för sökandenas yrkanden. Interventionsansökan delgavs parterna i enlighet med artikel 116.1 första stycket i rättegångsreglerna. Parterna har inte inkommit med några yttranden inom den utsatta tidsfristen.

8 Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning i utökad sammansättning hänsköt Borrekuils interventionsansökan till rätten i enlighet med artikel 116.1 tredje stycket i rättegångsreglerna.

Rättslig bedömning

9 Borrekuil har anfört att bolaget har ett berättigat intresse av utgången i den tvist som underställts förstainstansrätten i den mening som avses i artikel 40 andra stycket i domstolens stadga. Borrekuil har i detta avseende hävdat att bolaget påverkas av beslutet på samma sätt som vissa av sökandena. På samma sätt som sökandena, identifieras Borrekuil i beslutet som en återförsäljare som hyr sin bensinstation (company-owned/dealer-operated eller Co/Do) och som är bunden till ett oljebolag genom ett prisstyrningssystem. I beslutet fastställs att de 80 bensinstationer som tillhör denna kategori, bland andra Borrekuil, har erhållit ett olagligt stöd och att detta stöd skall återbetalas till de berörda oljebolagen. Borrekuil har således intresse av att beslutet ogiltigförklaras.

10 Förstainstansrätten erinrar härvid om att det följer av artikel 40 andra stycket i domstolens stadga, vilken är tillämplig på förfarandet vid förstainstansrätten enligt artikel 53 första stycket i nämnda stadga, att varje person som har ett berättigat intresse av utgången av en tvist har rätt att intervenera i denna, dock med undantag för tvister mellan medlemsstater, mellan gemenskapens institutioner eller mellan medlemsstater och gemenskapens institutioner. Yrkandet i interventionsansökan skall stödja ett av parternas yrkanden.

11 Enligt fast rättspraxis skall begreppet intresse av utgången av tvisten, i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse, definieras med utgångspunkt i själva tvisteföremålet och förstås som ett direkt och faktiskt intresse av utgången i förhållande till själva yrkandena, och inte som ett intresse i förhållande till de argument som anförts. Med "utgången" av tvisten skall nämligen förstås det slutgiltiga avgörande som gemenskapsdomstolen ombetts fatta, såsom det skulle se ut i domslutet (domstolens beslut av den 25 november 1964 i mål 111/63, Lemmerz-Werke mot Höga myndigheten, REG 1965, s. 835, och av den 12 april 1978 i de förenade målen 116/77, 124/77 och 143/77, Amylum m.fl. mot

rådet och kommissionen, REG 1978, s. 893, punkterna 7 och 9, beslut av domstolens ordförande av den 17 juni 1997 i de förenade målen C-151/97 P(I) och C-157/97 P(I), National Power och PowerGen, REG 1997, s. I-3491, punkterna 51–53 och 57, beslut av förstainstansrättens ordförande (andra avdelningen) av den 20 mars 1998 i mål T-191/96, CAS Succhi di Frutta mot kommissionen, REG 1998, s. II-573, punkt 28, beslut av förstainstansrättens ordförande (första avdelningen) av den 3 juni 1999 i mål T-138/98, ACAV m.fl. mot rådet, REG 1999, s. II-1797, punkt 14, och förstainstansrättens beslut av den 25 februari 2003 i mål T-15/02, BASF mot kommissionen, REG 2003, s. II-213, punkt 26).

12 Det framgår även av rättspraxis att skillnad skall göras mellan interventionssökande som har ett direkt intresse av utgången av den tvist i vilken ogiltigförklaring av en viss rättsakt yrkats och dem som endast har ett indirekt intresse av utgången av tvisten med anledning av att det finns likheter mellan deras situation och någon av parternas situation (domstolens beslut av den 15 november 1993 i mål C-76/93 P, Scaramuzza mot kommissionen, REG 1993, s. I-5715 och s. I-5721, punkt 11, förstainstansrättens beslut av den 15 juni 1993 i de förenade målen T-97/92 och T-111/92, Rijnoudt och Hocken mot kommissionen, REG 1993, s. II-587, punkt 22, och av den 8 december 1993 i mål T-87/92, Kruidvat mot kommissionen, REG 1993, s. II-1375, punkt 12, samt besluten i de ovannämnda målen CAS Succhi di Frutta mot kommissionen, punkt 28, och BASF mot kommissionen, punkt 27).

13 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att sökandena i första hand yrkat att förstainstansrätten skall "ogiltigförklara [beslutet] eller i varje fall artiklarna 2 och 3 [häri], till den del det med avseende på en ... av sökandena föreskrivs att de belopp som sökanden eller sökandena har fått med stöd av [de nationella bestämmelserna] skall anses som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG och/eller skall återkrävas, och/eller till den del det av beslutet följer att de belopp som, enligt [de aktuella nationella bestämmelserna], kan eller skall betalas till sökanden eller sökandena rättsligt skall anses som ett förbjudet stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG".

14 Förstainstansrätten erinrar för det andra om att det följer av beslutets utformning, skälen och själva beslutsdelen att det, trots att det har utformats och offentliggjorts som ett enda beslut och trots att det riktats till en enda adressat,

skall ses som 633 enskilda beslut. I dessa beslut görs en bedömning i varje enskilt fall och fastställs sedan att 183 enskilda stöd som beviljats individuellt av Konungariket Nederländerna till lika många namngivna bensinstationer är förenliga med den gemensamma marknaden. Därefter fastställs att de 450 stöd som denna medlemsstat beviljat 450 individuella namngiva bensinstationer är oförenliga med den gemensamma marknaden och att dessa stöd skall återbetalas av stödmottagarna. Ett sådant beslut kan endast ogiltigförklaras med avseende på de bensinstationsinnehavare vars talan har bifallits vid gemenskapsdomstolarna, och det är fortfarande bindande i alla delar för de innehavare som inte väckt talan om ogiltigförklaring (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 15 oktober 2002 i de förenade målen C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P och C-254/99 P, REG 2002, s. I-8375, punkt 100, och förstainstansrättens dom av den 10 juli 1997 i mål T-227/95, AssiDomän Kraft Products m.fl. mot kommissionen, REG 1997, s. II-1185, punkterna 56 och 57, vilken upphävdes av andra anledningar genom domstolens dom av den 14 september 1999 i mål C-310/97 P, kommissionen mot AssiDomän Kraft Products m.fl., REG 1999, s. I-5363, samt beslutet i det ovannämnda målet BASF mot kommissionen, punkt 31).

15 Förstainstansrätten erinrar för det tredje om att om en person som är individuellt berörd av ett beslut bestående av en rad individuella beslut beslutar att väcka talan om ogiltigförklaring, kan den gemenskapsdomstol vid vilken talan anhängiggjorts endast ta ställning till de delar av beslutet som avser honom eller henne. De delar av beslutet som avser andra av beslutet individuellt berörda personer, delar mot vilka talan inte har väckts, omfattas däremot inte av det tvisteföremål som gemenskapsdomstolen skall avgöra (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot AssiDomän Kraft Products m.fl., punkt 53).

16 Under dessa omständigheter kan Borrekuil endast anses ha intresse av att sökandenas yrkanden i målet i huvudsaken bifalls om den partiella ogiltigförklaring av beslutet som skulle följa, och vilken skulle få till följd att korrektheten av kommissionens konstateranden eller bedömningar i detta beslut i förhållande till Borrekuil ifrågasattes, innebar en skyldighet för kommissionen att i enlighet med artikel 233 EG på nytt ta ställning till om Borrekuil skall ingå i den kategori återförsäljare som hyr sin bensinstation som avses i artiklarna 2 och 3 i beslutet (se analogt beslutet i det ovannämnda målet BASF mot kommissionen, punkt 34).

17 Det framgår emellertid tydligt av domen i det ovannämnda målet kommissionen mot AssiDomän Kraft Products m.fl. (punkterna 56 och 71) att artikel 233 EG vid partiell ogiltigförklaring av ett beslut som består av en rad individuella beslut inte medför någon skyldighet för kommissionen att på begäran av berörda personer ompröva beslutets lagenlighet, under förutsättning att beslutet berör även andra personer än sökanden.

18 Ett intresse av den typ som avses i punkt 16 ovan utgör därför inte ett direkt och faktiskt intresse i den mening som avses i den rättspraxis som citeras i punkterna 11 och 12 ovan, utan på sin höjd ett indirekt och möjligt intresse (se analogt beslutet i det ovannämnda målet BASF mot kommissionen, punkt 37).

19 Vad som anförts ovan ifrågasätts inte av att Borrekuil har en egen rätt att väcka talan mot beslutet, i den mån bolaget berörs av det. Denna omständighet är emellertid irrelevant för frågan huruvida Borrekuil har ett berättigat intresse av att intervenera i förevarande tvist. Vidare är det likaså irrelevant att Borrekuil verkligen har väckt en sådan talan och att kommissionen har anfört rättegångshinder mot denna talan.

20 Då talan om ogiltigförklaring väckts mot ett beslut som består av en rad individuella beslut medför nämligen det faktum att hänsyn tas till domskälen i en dom om ogiltigförklaring som redovisar de exakta skälen till den rättsstridighet som fastslås av gemenskapsdomstolarna endast att den exakta innebörden av vad som har slagits fasts i domslutet skall kunna fastställas. Domskälen i en dom om ogiltigförklaring kan inte få verkan för de personer som inte var parter i målet och med avseende på vilka det i domen inte kan ha fattats något som helst beslut (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot AssiDomän Kraft Products m.fl., punkt 55).

21 En eventuell ogiltigförklaring av beslutet kan följaktligen, i den mån sökandena är berörda, inte gynna Borrekuils talan. Om sökandenas talan eventuellt skulle ogillas kan detta inte heller skada Borrekuils talan.

22 Med hänsyn till det ovan anförda konstaterar förstainstansrätten att det intresse som Borrekuil åberopat till stöd för sin interventionsansökan inte kan anses utgöra ett direkt och faktiskt intresse av utgången av tvisten i den mening som avses i artikel 40 andra stycket i domstolens stadga. Därmed avslår förstainstansrätten Borrekuils interventionsansökan.

Rättegångskostnader

23 Enligt artikel 87.1 i rättegångsreglerna skall beslut om rättegångskostnader meddelas i den slutliga domen eller i det beslut genom vilket förfarandet avslutas. Eftersom förfarandet i förhållande till Borrekuil avslutas genom detta beslut, skall det beslutas om de rättegångskostnader som hänger samman med dess interventionsansökan.

24 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Enligt artikel 87.4 första stycket i dessa rättegångsregler skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Borrekuil har tappat målet men de huvudsakliga parterna har inte framställt några yrkanden med avseende på rättegångskostnaderna. Förstainstansrätten beslutar därför att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

1) **Interventionsansökan avslås.**

2) **Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad för interventionsförfarandet.**

Luxemburg den 4 februari 2004.

H. Jung

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande